

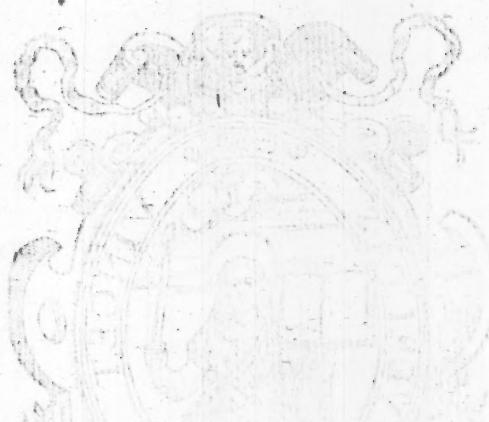
STC
22030

CONFESSIO FIDEI ECCLESIAE SCOTICANÆ.

Anno Domini nostri, 1638.

ORIGINALE
1900
1900
1900
1900
1900

1900

CONFESSIO FIDEI ECCL

siæ Scoticanæ, Regis chirographo ejusque Familia pri-
mum approbata, Anno Domini, 1580. Postmodum ab
omnium ordinum regni civibus, anno 1581. ex senatus-
consulto, & Synodi nationalis statutis. Cui denuo subscrip-
serunt omnium conditionum Cives, anno 1590. ex novo
senatus consulto, postulante tamen Synodo nationali: addito in-
super communi fædere, de vera religione & Majestate Re-
giae tuenda. Quam denique, anno hoc 1628. Nos Proce-
res, Barones, reliquique Nobiles, urbium Municipes,
verbi Dei Præcones, aliqui regni Cives, chirographis
consignavimus, una cum firmo animi nostri proposito, pacto
promissoque (propter rationum quæ suo loco memorabuntur
momenta) purioris religionis & Majestatis Regie propug-
nande, ad ejusdem Confessionis, & sanctionum regni pra-
scriptum, quarum formulæ sequuntur.

31054 Galantel
NOS Universi, & singuli sub-
scribentes profitemur, postquam de Re-
ligionis controversiis diu multumq; apud
nos deliberatum esset, cunctis ad lydium
veritatis Divinæ lapidem accuratius ex-
aminatis, in veritatatis certa persuasione
per Dei verbum, & Spiritum sanctum ani-
mos nostros acquiescere: Ideoque corde credimus, ore con-
fitemur, consignatis chirographis testamur, & constanter
asserimus, Deo teste invocato, & universo genere humano
in conscientiam appellato, hanc unicam esse fidem, & reli-
gionem

Confessio Fidei

gionem Christianam Deo acceptam, hominique salutarem, quæ nunc ex immensa Dei misericordia, per Euangelii prædicationem mundo patefacta, à multis Ecclesiis, gentibusque clarissimis, præsertim ab Ecclesia *Scoticana*, Rege nostro serenissimo, tribusque regni hujus ordinibus, ut æterna Dei veritas, & unicum Salutis nostræ fundamentum, recepta, credita, & propugnata est, explicata etiam uberioris in *Fidei Confessione*, plurimis Comitiorum publicorum actis confirmata, Regisque serenissimi, & universorum hujus regni civium publica multorum jam annorum professione approbata: Cui Nos confessioni, cultusque Divini formulæ, ut veritati Divinæ, certissima sacrarum literarum autoritate subnixæ, libentissimis animis in singulis assentimur: omniaque adeo contraria de religione dogmata aversamur: præsertim verò Papismum universum, & singula ejus capita, quemadmodum hodie Dei verbo confutata, & ab Ecclesia *Scoticana* damnata sunt. Nominatum detestamur Antichristi illius Romanæ in sacras Scripturas, in Ecclesiæ, in Magistratum politicum, in hominum conscientias, sacrilegè vendicatam autoritatem, nefarias omnes de rebus adiaphoris leges, libertati Christianæ derogantes; impium de sacrarum literarum, de legis, de officii Christi, de beati Euangelii imperfectione dogmas, perversam de peccato originis, de naturæ nostræ impotentia, & in legem Divinam contumacia, de justificatione per solam fidem, de imperfecta nostra sanctitate, & obedientia legi præstanda, de natura, numero, & usu sacramentorum doctrinam; quinque adulterina sacramenta, omnesque ritus, ceremonias, falsaque traditiones genuinorum sacramentorum administrationi citra autoritatem verbi Divini accumulatas, crudelem de infantibus sententiam ante baptismum morte præreptis, districiam & absolutam baptismi necessitatem; blasphemam de transubstantiatione & corporali præsencia Christi in cœnæ Dominicæ elementis, cuius etiam impii fiant participes, atque

erati

Ecclesiæ Scoticanæ.

orali ejusdem mandatione doctrinam; juramentorum, perjurorumque gratiam faciendi arrogatam potestatem; matrimonii in gradibus verbo Dei interdictis permissionem; crudelitatem erga innocentes matrimonii nexus solutos, diabolicam missam; sacrilegum sacerdotium; abominandum pro vivorum mortuorumq; peccatis sacrificium, hominum indigetationem seu canonizationem; angelorum mortuorumque invocationem, crucis, imaginum, reliquiarumque venerationem, in creaturarum honorem dicata fana, dies sacratos, vota nuncupata, purgatorium, pro defunctis deprecationem; ignoræ linguæ in precibus sacrificisque usum; sacrilegas supplicationum pompas; blasphemam litaniæ, mediatorum turbam, ordinum ecclesiasticorum multiplicem varietatem; auricularem confessionem; incertam & desperationis plenam poenitentiam; generalem & ancipitem fidem; peccatorum per satisfactiones humanas expiationem; justificationem ex operibus; Opus operatum; operum supererogationem; merita, indulgentias, peregrinationes & stationes; aquam lustralem; campanarum baptizationem, exorcismos, bonas Dei creaturas cruce ob-signandi, lustrandi, ungendi, conjurandi, & consecrandi superstitionem; politicam ipsius monarchiam, impiamque hierarchiam, tria vota solennia, variaque rasuræ sectas; impia & sanguinaria concilii Tridentini decreta, omnesque atrocissimæ illius in Christi Ecclesiæ conjurationis populares & fautores: Denique inanes omnes averamur allegorias, omnesque ritus & signa, traditiones omnes, præter aut contra autoritatem verbi Dei Ecclesiæ obtrusas, & doctrinæ hujus Ecclesiæ verè reformatæ repugnantæ: Cui nos Ecclesiæ reformatæ, in doctrinæ capitibus, fide, religione, disciplina, & usu sacramentorum, ut viva illius sub Christo capite membra, libentes nos aggregamus: Sanctè promittentes, magnumq; & tremendum Domini Dei nostri nomen jurantes, Nos in Ecclesiæ hujus doctrina & disciplina constanter perseveraturos, & pro eu-
jusque vocatione ac viribus, ad extremum spiritum defensuros,
sub

Confessio Fidei

sub poena omnium in lege maledictionum, æternique cum animæ tum corporis exitii periculo, in tremendo illo Dei judicio.

Quumque sciamus non paucos à Sathanæ, & Antichristo *Ro-*
mano subornatos, promissionibus, subscriptionibus, & jura-
mentis se obstringere, & in usu Sacramentorum cum Ec-
clesia orthodoxa ad tempus subdole contra conscientiam
communicare, versutè constituentes; obtento interim religio-
nis velo, in Ecclesia verum Dei cultum adulterare clancu-
lum, & per cuniculos labefactare, tandem per occasionem
apertis inimicis oppugnare; vana spe proposita venia dàn-
dæ à Pontifice Romano; cuius rei potestatem contra verita-
tem Divinam sibi arrogat, ipsi pernicioſam, ejusque asseclis
multò magis exitiosam: Nos igitur, ut simulationis erga
Deum, ejusque Ecclesiam, & insinceri animi suspicionem o-
mnem amoliamur, cordium omnium inspectorem testamur,
huic nostræ confessioni, promissioni, juramento & subscri-
ptioni animos nostros usquequaque respondere; nulloque
rerum terrestrium momento, sed indubia & certa notitia ex
amore veritatis Divinæ per Spiritum sanctum in cordibus
nostris inscriptæ ad eam nos inductos esse: Ita Deum pro-
pitium habeamus, eo die quo cordium omnium arcana pa-
lam fient.

Cum verò nobis constet per eximiam Dei gratiam huic
regno præfectum esse Regem nostrum serenissimum, ad Ec-
clesiam in eo conservandam, & justitiam nobis administra-
dam, cuius incolunitate & bono exemplo secundum Deum
religionis & ecclesiae tranquillitas ac securitas nitatur, sanctè
ex animo, eodem adacti sacramento, eademque poena propo-
sita pollicemur, & consignatis chirographis promittimus, sa-
cratissimi Regis nostri incolunitatem & autoritatem in bea-
to Christi Euangeli defendendo, in libertate patriæ afferen-
da, in justitia administranda, in improbis puniendis, adversus
hostes quoſcunque internos sive externos, quovis etiam bo-
norum

Ecclesiæ Scoticanæ.

torum & vitæ discrimine Nos constanter oppugnaturos.
Ita Deum nostrum optimum, maximum, potentem & propitium conservatorem habeamus in mortis articulo, & adventu Domini nostri Iesu Christi, Cui cum Patre, & Spiritu sancto, sit omnis honos & gloria in æternum, Amen.

Uinetiam complura publicorum regni nostri Comitiorum, seu Parliamenti (ut vocant) statuta in universum omnes leges, senatus consulta, constitutiones canonicas, civiles, ac municipales, cuncta denique placita, instituta, & poenarum irrogationes, quibus veræ religioni, ejusque professoribus, aut veræ ecclesiæ, ejusdem disciplinæ, jurisdictioni & libertati præjudicium fiat, aut quaæ idololatriæ & superstitioni, aut ecclesiæ Romanæ patrocinentur, antiquant, abrogant, & irrita esse jubent, (ut *Lex 3. & lex 31. Parliamenti 1. l. 23. p. 11. l. 114. p. 12. Iacobi 6.*) omnemque papismum, & superstitionem funditus extirpari jubent, ex sententia statutorum conventus ordinum memoratæ *lege 5. p. 20. Iacobi 6.* Atque adeo in papanos omnes & sacrificulos, tanquam veræ religionis, in ecclesiis hujus regni legibus constitutæ, hostes, multis poenis, qua civilibus, qua ecclesiasticis animadverti jubent, *l. 24. p. 11. Iacobi 6.* Imo tanquam omnis regiminis Christiani hostes publicos, *l. 18. p. 16. Iacobi 6.* & ut perduelles, & serenissimi Regis nostri autoritatis impugnatores, *l. 47. p. 3.* ut idololatras, *l. 10. p. 7. Iacobi 6.* Præterea & ipsa fidei Confessio, & complures præterea leges, nominatim pontificis Romani autoritatem & jurisdictionem damnant, & ex hoc regno prouersus eliminant: ejusque propugnatores poenis coerceri iubent, *l. 2. p. 1. l. 51. p. 3. l. 106. p. 7. l. 114. p. 12. Iacobi 6.* Hæreticam Papæ doctrinam, omnesque in doctrina errores, veræ Christianæ fidei publicè

Confessio Fidei

publicè apud nos receptæ, & legibus constitutæ, vel minimo in apice repugnantes damnant, simulque in ejus generis librotum, schediasmatum, elucubrationum, epistolarum scriptorumque quorumlibet autores & disseminatores animadverti jubent, l. 46. p. 3. l. 106. p. 7. l. 24. p. 11. *Iacobi* 6. Baptizationem omnem secundum ecclesiæ Papana ritus, & Missæ idololatriam damnant, omnesque missificos, Missæque ultronicos auditores, & quicunque sacrificulos, Jesuitas, negotiatores Romanenses, clam fovent; auxilio juvant, tectove excipiunt; nullâ exceptione factâ, poenis multari jubent, L. 5. p. 1. l. 120. p. 12. l. 164. p. 13. l. 193. p. 14. l. 1. p. 19. l. 5. p. 20. *Iacobi* 6. Omnes item libros, omniaque scripta damnant errores in doctrina contra veritatem religionis publicè receptæ, aut superstitiones, ritus, ceremoniasve pontificias complectentia, quibus mirificè populus effascinatur, gravesque poenas in eorundem importatores irrogant, l. 25. p. 11. *Iac. 6.* Superiorum quoque temporum idololatriæ monumenta & vestigia damnant, ut cruces invisendi, sanctorumque ferias celebrandi pravam consuetudinem, huiusque generis ritus papanos superstitionem redolentes, quibus honori Divino derogatur, vera religio contemptui habetur, & graves in plebe foventur errores. In harum superstitionum crimen si quis iterato relabatur, eadem illi poena statuitur quæ idololatris, *Lege* 104. *Parl.* 7. *Iacobi* 6.

PEr multis etiam conventus publici statutis religionis verè Christianæ conservationi, ejusque in doctrina & sacramentis puritati consulit, ecclesiæ quoque prospicitur libertati in synodis nationalibus & provincialibus, presbyteriis, consistoriis parochianis, totâque politiâ, disciplinâ & iurisdictiōne, uti hæc religionis puritas, ac ecclesiæ libertas usu recepta fuit, exercitio confirmata, verbo prædicata, & profēsione declarata, ad præscriptum reformatæ religionis in regno Scotiæ,

Ecclesiæ Scoticanæ.

Scotiæ, ut constat *lege* 99. p. 7. l. 23. p. 11. l. 114. p. 12. l. 166. p. 13. *Iacobi* 6. quæ etiam confirmantur *lege* 4. scerrenissimi Regis nostri *Caroli*. Ita ut *Lex* 6. p. 1. & l. 68. p. 6. *Iacobi* 6. in anno 1579. veram & sanctam Iesu Christi in hoc regno Ecclesiam definiant esse beati Euangelii Ministros, à Deo tum excitatos, aut postea etiam excitandos, cum iis qui tum vivebant, in doctrina & Sacramentorum administratione consentientes, unâ cum populo Christum, uti tum per Euangelium offerebatur, profitente, & in usu Sacramentorum secundum ritus in ecclesia reformatâ hujus regni tum receptos, & doctrinam in *Confessione Fidei* comprehensam, communicante: Omnesque adeo à societate hujus ecclesiæ, & veræ religionis publicè receptæ excludant, quicunque vel contradicunt Euangelii doctrinæ publicè approbatæ, explicatæque *Fidei Confessione*, in conventu publico Anni 1560. omnium ordinum professione confirmata, & in acta primi *parliamenti* *Iacobi* 6. relatâ, quamque sexti huius *parliamenti* autoritas ratam esse iubet; vel usum Sacramentorum, quibus tum ritibus celebrabantur, respuunt, quamdiu in ea secessione persistunt. Quin & ea, quæ sequitur *lex* 69. p. 6. *Iacobi* 6. nullam aliam ecclesiæ aut religionis faciem agnoscendam esse pronunciat, quam quæ illo tempore per Dei bonitatem, in hoc regno constituta fuerat, quæ propterea *vera, divina, Christiana, & absoluta* religionis elogius constanter insignitur, ad cuius professionem omnes huius regni cives, permultis comitiorum publicorum legibus obstringuntur, omnesque eius articulos, ipsamque adeo fidei confessionem chirographis approbare, erroresque omnes & doctrinas iisdem articulis repugnantes ejerare tenentur *lege* 49. p. 1. l. 45, 46, & 47. p. 3. l. 71. p. 6. l. 106. p. 7. l. 24. p. 11. l. 123. p. 12. l. 194. & 197. p. 14. *Iacobi* 6. Omnisque provinciarum Praefectis, aliisque Magistratibus imperatur, ut cunctos fecus facientes investigent, compræ-

Confessio Fidei

hendant, & affiant, *lege* 5. *p.* 1. *l.* 104. *p.* 7. *l.* 25. *p.* 11.
Iacobi 6. Nullâ habitâ ratione privilegii à Rege in contrarium impetrati: cuiusmodi privilegiis, quâ exercendis in papanos & sincerioris religionis adversarios legum sanctionibus ulla ex parte præiudicant, fides omnis & robur abrogatur, *lege* 106. *p.* 7. *Iacobi* 6. è contra *lex*. 47. *p.* 3. *Iacobi* 6. purioris religionis Divinæ, & sacræ autoritatis regiæ causam aretissimis vinculis ita complicatam esse pronunciat, ut utriusque semper damna fint communia, adeoq; neminem fidem & religionem instauratam non confitentem, & publice profitentem fidelem civem, & autoritati Regiæ obsequenter esse, sed perduellionis supplicio teneri: Omnes etiam in apostasiam prolapsos ad *Fidei Confessionem* revertentes, perseverantiam deinceps in eadem fide, autoritatis Regiæ propugnationem, verosq; Euangelii Ministros & professores adversus inimicos quoscunque & oppugnatores tuendi, & pro cuiusque viribus adiuvandi studium promittere iubet: Nominatim adversus omnes cuiuscunq; demum nationis, conditionis, & ordinis, *Tridentina* coniurationis socios, omnesque qui sanguinaria illius concilii decreta adversus Euangelii professores exequi conabuntur, aut ad ea exequenda auxilium conferent. Quæ sanè *lex* totidem omnino verbis reponitur in capitibus *Pacificationis Perthensis*, 23. Februarii 1572. (quam quidem *Pacificationem* Comitia ultimi Aprilis 1573. approbarunt, Comitia anni 1587. ratam esse iusserunt, quamque etiam *lex* 123. *p.* 12. *Iacobi* 6. commemorat) addita clausula quæ cives cunctos teneri afferit, omni perduellioni, & hostili, adversus puriorem religionem eiusq; professores, aut regiam autoritatem, molitioni resistere.

PAriter etiam Cives omnes serenissimi Regis incolumitatem & autoritatem defendere tenentur, ut & autoritatem supremi ordinum conventus, sine qua neque ulla *lex* potest

Ecclesiæ Scoticanæ.

potest constitui, neque legitimi judicij forum, *leg. 130. 131. p. 8. Iacobi 6.* Tenentur & civium tueri libertatem, qui non alio jure vitam instituere, non alio gubernari debent, quam sanctionibus Regiis, seu publicis regni legibus, *l. 48. p. 3. Iacobi 1. l. 79. p. 6. Iacobi 4.* quæ sanctio repetitur *lege 131. p. 8. Iacobi 6.* Quod si publicæ regni leges & libertates innoventur, si quid iis derogetur, Delegatio data de uniendis *Scotia Angliaque regnis* (quæ unica fuit sanctio parlamenti 17. *Iacobi 6.* tantam rerum perturbacionem orituram pronunciat, ut omnis liberæ monarchie ratio in hoc regno penitus tollatur. Quippe quod fundamentalibus hujus regni legibus, antiquis privilegiis, muneribus publicis & immunitatibus, non majestas tantum & autoritas stirpis Regiae per tot secula conservata fuerit, sed & populo quoque prædiorum, possessionum, munerum, libertatis, dignitatis, omniumque fortunarum jura sarta tecta permanerint. Ut ergo sinceræ religioni, legibus & libertati hujus regni sua constet integritas, *lege 8. p. 1.* repetita *lege 99. p. 7.* approbata *l. 23. p. 11. & l. 114. p. 12. Iacobi 6. & l. 4.* Regis *Caroli*, statutum est, ut Reges omnes imperium ineuntes in diadematis & imperii susceptione, sancto interposito juramento religiose promittant, Deo æterno teste invocato, se per omnem vitam Deo ex verbi sui præscripto pro viribus inservituros, nec non ad ejusdem verbi normam sinceram religionem Christianam, verbi Divini prædicationem, genuinam Sacramentorum administrationem, uti tum in usu, Confessioni Fidei ab Ecclesiæ Scoticæ receptæ & confessantem, conservaturos: omnesque doctrinæ veritatis huius fidei repugnantes abolituros; populumque suæ fidei commissum ex Dei voluntate per verbum patetacum, & reciptris in hac republ. legibus, & institutis verbo Dei non repugnantibus gubernaturos; omniaq; studio curaturos; ut Ecclesia Dei & populus Christianus sincera & firma pace deinceps fruatur, omnesque hæretici & pu-

Confessio Fidei

rioris religionis hostes pravitatis istius nomine ab Ecclesia
verâ damnati è ditionibus suis eliminentur. Quod à serenissimo
nostro Rege *Carolo*, regni huius diadema suscipiente
præstatum fuit *Edinburgt*, anno 1633. uti ex coronationis
formulâ constat.

Quod ergo Deus Opt. Max. præcepit, quod superioribus
sæculis pii factarunt, quod exemplo laudatissimo nobis
præmonstrarunt Maiores nostri sincerae religionis studiosi,
multique etiamnum superstites senatus consulti insuper auto-
ritate nixi, omnibus regni huius Civibus mandatis, ut com-
munibus syngraphi tabulis consignatis, universi cuiuscunque
demum ordinis, aut conditionis, mutuum foedus paciscantur:
Quod duabus de causis initum fuit: altera erat asperendæ veræ
religionis ergo, uti à corruptelis omnibus tum vindicata, at-
que explicata in *Fidei Confessione*, de qua supra, aliaque insuper
prolixiori *Confessione*, quam compluribus sanctionibus, tum ec-
clesiæ conventus nationales, tum ordinum regni comitia con-
firmarunt, quam catechismi publici enarrant, quam à multis
annis Deo coelitus benedicente Pastores promulgarunt, re-
gnique Cives universi, ut indubiam Dei veritatem una verbi
Divini autoritate suffultam suo testimonio confirmarunt.
Causa altera fuit, ut serenissimi Regis incolumitas, & auto-
ritas illæsa conservaretur: Cum ea sit purioris cultus Divini
& majestatis Regiæ arctissima conjunctio, ut unâ consistant
& corruant; communesque sint utriusque hostes & amici:
Denique quod nobis conscientia dicitat, & ore confitemur,
nos, & posteros omnes ad nationale hoc iusurandum & foedus
inviolabile conservandum obstringi: Nos subscriptentes
regni *Scotia Proceres*, *Barones*, *reliquique Nobiles*, *urbium*
Municipes, verbi Dei *Pracones*, *alique regni Cives*, agnoscen-
tes quantopere cum alias sæpenumero, tum præsertim hac
tempestate periclitetur religionis puritas, Regia Majestatis
dignitas

Ecclesiæ Scoticanæ.

dignitas, & publica hujus regni tranquillitas, ex multis variisque innovationibus & malis, de quibus cum in genere, tum nominatim, per libellos supplices & protestationes nuper questi sumus, Profitemur, Deo teste invocato, & beatis angelis, ac universo genere humano conscientia palam declaramus, nos concordi omnium sententia ex animo statuere veræ huic religioni ad extreum usque spiritum constanter adhaerere, eamque pro virili propugnare, quæque in rebus ad cultum divinum pertinentibus jam novata sunt, unâ cum corruptelis ecclesiastici regiminis, & ecclesiasticorum in civilibus potestate & magistratu, nulla ratione approbare, donec liberis Synodorum & Comitiorum regni judicis examinata & probata fuerint, omniisque licito conatu & molimine, ut pristina religionis nostræ puritas & libertas quæ ante supradictas innovationes lege constituta, & publica professione recepta fuerat, recuperetur, operam dare. Cumque diu multumque rationum momentis examinatis & perpensis, exploratum nobis sit, novationes ante memoratas, de quibus supplices questi & protestati sumus, nulla verbi Divini autoritate nisi, supradictis confessionibus earumque doctrinæ repugnare, religionis apud Nos instauratorum sententiae, & supra positis Comitiorum legibus adversari; ad papismum, & Antichristi tyrannidem postlimio restituendam, ad puriorem religionem subvertendam, ad omnium libertatem & fortunas, ad regni leges evertendas manifestò gradum facere, Declaramus universi supradictis confessionibus non minus damnari innovationes omnes ante memoratas, & mala in Ecclesiam introducta, quam si singula disertè in iisdem expressa fuissent, nosque pariter ab iis abhorrere obstringi, arque à ceteris papistis capitibus ibidem ejeratis; Quamobrem conscientia officii Nostri erga Deum, Regem, & patriam permoti, nullo ad hoc inducti rerum terrestrium illico, quantum humana fert infirmitas, Deo propterea ad ubiorem

Confessio Fidei

uberiorem gratiani a sequendam precibus interpellato, sancte pollicemur, & verendum Domini Dei nostri nomen juramus, nos ad extremum vitæ halitum in purioris hujuscemodi religionis professione & obedientia constanter perseveraturos, pro ejus defensione staturos, omnemque corruptelam, omnesque errores illi adversantes, unumquemque pro munericu conditione totis viribus fortiter oppugnaturos. Eadem quoque animi sinceritate Deum hominesque testamur, tantum abesse nos ab omni consilio aut voluntate quippiam adversus Dei gloriam, Regiae Majestatis amplitudinem & autoritatem moliendi, ut est contra pollicemur, & sancte juremus, omnibus viribus, quovis etiam bonorum & vita discrimine, augustissimi Regis nostri incolumitatem & autoritatem, in religionis puritate, & patriæ nostræ libertate, ac legibus afferendis & conservandis nos propugnaturos: Atque in hac causa religionis, & supradictæ autoritatis Regie defendendæ, mutuum auxilium adversus quoscunque adversarios communicatis viribus, consiliis, ac opibus invicem allatuos: Ita ut quicquid in hac causa adversus ullum nostrum designabitur, id perinde habeamus, ac si in universos & singulos designatum foret. Denique in beati hujus foederis societate, Nos està fide & constantia perstituros, ut nemo omnium ullis artibus, ullis illecebris, aut terroribus rectâ vel obliquè ab ea se divelli patiatur, aut communia consilia in tam honesta causa prosequienda ullis objectis impedimentis remoretur, sed est contra, ad eam quisque promovendam omni honesto studio incumbat: quod si quod consilio, sive coram, sive per literas, ad societatis hujus defensionem quispiam nostrum solicitabitur, illud si fieri potest in ipso ortu extincturos, ne ad alios pertingat, aut si res postulet, ad publicam deliberationem statim relatuos, ut mature obviam eatur. Neque est quod nos perduellionis, conjurationis, aut alia id genus probra & convicia deterreant, quibus nos infamare adversariorum improbitas & versatia conabitur,

cum

Ecclesiæ Scoticanæ.

cum ad hæc consilia iustissimis causis descenderimus, & firmissimis nixi rationibus; serio præsertim studio purioris cultus Divini, Maiestatis Regiæ, & tranquillitatis publicæ conservandæ impulsi, ut felicitate publica, & ipsi & posteri fruamur. Cumque sperare non liceat consilia nostra & conatus secundaturum Deum, si ad professionem & foederis consignationem ea non accedat vita probitas & integritas, quæ Christianos deceat, foederis cum Deo instaurati reos, sanctè, cum nostro ipsorum, tum familiarium & clientium nomine, pollicemur, qua publicè in propria quemque familia, qua privatim in sua persona singulos, omni studio advigilaturos, ut intra Christianæ libertatis limites quisque se contineat, aliquæ pietatis, temperantiae, & justitiae, omniumque officiorum erga Deum hominemque exemplo præluceat. Denique, ut conjunctionis hujus vinculum religiose conservetur, Deum immortalem, cordium inspectorem sinceritatis & bonæ fidei testem nobis appellamus. Ita Domino nostro Iesu Christo acceptæ sint rationes nostræ in tremendo judicio; Quod si huic foederi non steterimus, iram Dei sempiternam in futura vita, atque in hoc sæculo honoris omnis & dignitatis jacturam nobis imprecamur: Supplicissimis interim votis Deum obtestamur, ut ad hæc præstanda Spiritu suo sancto nos confirmet, studia & incæpta nostra felici exitu, atque omni benedictionum generi accumulare dignetur: Ut in patria hac nostra religio vigeat & justitia, idque in Dei gloriam, Regis nostri honorem, publicamque omnium pacem & solatium. In quorum omnium fidem appositis chirographis ista consignavimus, &c.

* *
*